

Differentiëren binnen het stelonderwijs

Alle kinderen werkten lange tijd met de A-opdrachten. Ik wilde eerst bekijken of er kinderen waren, die de B-opdrachten zouden aankunnen en dit gaan realiseren. Daarna wilde ik gaan differentiëren binnen de A-groep: welke kinderen zouden na een gezamenlijke start vrij zelfstandig verder kunnen werken, en welke kinderen moesten tijdens het hele proces meer aan de hand genomen worden?

Vanaf januari ben ik de teksten van de kinderen gaan beoordelen aan de hand van de rubrics in de handleiding. Rond half maart was het duidelijk dat er zes leerlingen waren, die elke keer een goede tot heel goede score behaalden: de kinderen konden telkens 20 punten scoren, deze kinderen hadden 16 punten of hoger.

Vanaf half maart heb ik deze kinderen (verdiepingsgroep) de B-opdrachten aangeboden. Ik maak de kinderen bij elke nieuwe les duidelijk wat het verschil is aan eisen die er worden gesteld tussen de A- en de B-teksten, zodat ze weten waar ze naartoe moeten werken. De kinderen vinden de uitdaging leuk en werken serieus en vrij zelfstandig aan de opdrachten. Ze presteren nog steeds goed: bij de B-opdrachten scoren ze gemiddeld 15 punten of hoger.

Half april ben ik gaan differentiëren binnen de A-groep. In deze groep waren er zes leerlingen, die telkens 11 punten of minder scoorden. De oorzaken hiervoor waren verschillend: er zitten dyslectische kinderen bij, maar ook kinderen die met alles snel klaar willen zijn en chaotisch zijn. Voor deze kinderen (intensieve groep) leek het me het beste, dat ze gaan begrijpen hoe het denkproces verloopt, als je aan het schrijven gaat. De eerste keren ben ik met deze groep extra gaan modelen: wat wordt er gevraagd, dus hoe ga ik dit aanpakken? Ik nam de kinderen mee in mijn denkproces en hier reageerden ze goed op. Stap voor stap maakten we samen een tekst. Doordat de kinderen aanvankelijk zelf niet hoefden te schrijven (ik schreef op wat zij inbrachten), waren ze echt bezig met de strategieën die ze moesten toepassen en vulden ze elkaar aan. De teksten die zo ontstonden waren van goede kwaliteit en dat verhoogde het enthousiasme. Op dit moment model ik nog steeds extra met deze groep. Het is leuk, dat de kinderen het modelen nu ook over gaan nemen: ze denken hardop en komen samen tot betere prestaties. De groep is nu in twee drietallen verdeeld, waarbij er één kind is dat schrijft. Samen dragen ze de ideeën voor de tekst aan. Doordat de dyslectische kinderen op deze manier niet hoeven te schrijven, kunnen ze zich richten op het wat (wordt er gevraagd) en hoe (ga ik dit aanpakken).

Een stelles ziet er nu als volgt uit.

- We starten gezamenlijk en bespreken wat het doel van de les is; de strategie wordt herhaald en de eisen (A-groep/B-groep) worden benoemd
- De B-groep gaat zelfstandig, buiten de klas, aan het werk
- Met de gehele A-groep bespreek en maak ik de eerste opdrachten, totdat het grootste deel van de A-groep zelfstandig verder kan
- De intensieve groep gaat, onder mijn leiding, hardop denkend aan de gang met de opdrachten. Indien nodig model ik en vraag ik door. Bij het maken van de eerste versie van een tekst werken de kinderen in twee groepjes van drie, waarbij ik nog steeds sturend en vragend aanwezig ben.
- Tussendoor loop ik een aantal keren weg om te kijken hoe het bij de overige kinderen gaat, of ze verder kunnen of ergens tegenaan lopen
- Aan het eind van de les sluiten we met alle kinderen af. De verschillende groepen vertellen hoe het is gegaan, wat goed ging en wat nog lastig was.

Mei 2014

Erna Velthuisen

Bernulphusschool, Oosterbeek